

**ВІДГУК
ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА**

на дисертацію Єгорова Миколи Івановича

**на тему «Механізми державного регулювання інноваційною діяльністю»,
подану до захисту на засіданні Спеціалізованої вченої ради Д 64.062.09
Національного аерокосмічного університету «Харківський авіаційний
інститут» на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного
управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління**

Актуальність теми дисертаційної роботи.

Генерація нових ідей, що втілюються у високих технологіях, інноваціях, сьогодні багато в чому визначають якість соціально-економічного розвитку країн і рівень добробуту їх громадян. Від рівня інноваційної активності, положення країни на світовому ринку наукомісткої продукції безпосередньо залежить і її національна безпека.

Ключовими чинниками зростання економіки таких країн на сучасному етапі повинні стати темпи і масштаби інноваційного розвитку, швидкість дифузії інновацій усередині національної економіки, висока абсорбаційна здатність окремих підприємств, високі темпи адаптації інновацій, а також рівень залученості країни у світовий процес наукового і технологічного розвитку. Усе це прискорить перехід від існуючого інерційного і експортно-сировинного шляху розвитку економіки до інноваційного.

Державна інноваційна політика повинна своєю метою ставити створення умов для реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, а також для випереджаючого розвитку фундаментальної науки і здійснення великомасштабних інноваційних проектів, здатних позитивно впливати на ряд галузей національної економіки за допомогою мультиплікативного ефекту. Основним завданням державної інноваційної політики стає забезпечення ефективної взаємодії учасників інноваційного процесу, поширення накопичених знань, прискорення процесу

комерціалізації інновацій і поліпшення патенто-охоронного середовища, що повинне виражатися в пошуку заходів стимулювання інноваційної діяльності, на основі наявного і перманентно нарощуваного інноваційного потенціалу.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано в межах науково-дослідної роботи «Розробка наукових основ державного управління у сфері безпеки ринку соціально-економічних послуг України з точки зору цивільного захисту» (державний реєстраційний номер 0112U002587), що розробляється навчально-науково-виробничим центром Національного університету цивільного захисту України. Конкретно дисертантом проаналізовано заходи удосконалення державного регулювання інноваційної політики держави.

Ступінь обґрунтованості й достовірність основних наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих в дисертації

Мета, що сформульована автором та логічно відображає суть роботи, полягає в обґрунтуванні теоретичних засад та розробці практичних рекомендацій щодо удосконалення державного регулювання інноваційною діяльністю.

Обґрунтованими є такі пункти наукової новизни. Так вперше у дисертаційному дослідженні :

– запропонована послідовність створення системи заходів зі стимулювання інноваційної діяльності з боку держави, направлену на отримання синергетичних ефектів що включає: механізм залучення засобів (окрім бюджетних) в інноваційну сферу; виявлення ключових проблем здійснення інноваційної діяльності; формування інструментів взаємодії органів публічної влади, вітчизняної науки і бізнес-еліти, профспілок та українського суспільства; набір засобів розвитку інноваційних процесів; активізацію програмної форми інноваційної політики;

автором було удосконалено:

– цільові орієнтири стимулювання інноваційної діяльності в сучасних умовах господарювання за допомогою державної інноваційної політики: вдосконалення

діючих інноваційних структур (вдосконалення інноваційної інфраструктури) і формування інноваційно - сприятливого середовища в поширенні технічної інформації, дифузії інновацій в суміжні галузі (ефект мультиплікатора);

– напрями розвитку державної інноваційної політики: міждержавна інноваційна співпраця на основі створення міждержавного інноваційного простору; збільшення долі галузевої науки у формованих наукових кластерів; створення системи державного стратегічного і індикативного планування; інформаційне забезпечення суб'єктів інноваційної діяльності

у дисертаційному дослідженні набуло подальшого розвитку:

– характеристика стану національної інноваційної системи на макrorівні, через розкриття причин незатребуваності інноваційного типу розвитку: невизначеності державної політики; несформованості інноваційної інфраструктури; недостатності механізмів фінансування; нестачі фахівців, обслуговуючих увесь інноваційний процесі - від винаходу до його практичного використання; бюрократизації системи управління інноваціями;

– шляхи формування інноваційної інфраструктури створення державних інноваційних корпорацій і організації малих інноваційних підприємств з урахуванням інтеграційних і диверсифікаційних процесів розвитку економіки, які здатні забезпечити підвищення конкурентоспроможності вітчизняної промисловості і вихід з високотехнологічною, наукомісткою продукцією на світовий ринок.

Побудова дисертантом положень роботи на базі використання здобутків соціологічної, економічної думки, що відносяться як до минулого, так і сучасного періодів забезпечила достовірність і обґрунтованість цих положень. Доведення багатьох пропозицій і концептуальних положень до рівня їх практичного запровадження, тобто переведення їх у ранг розробок, позитивні відгуки стосовно запровадження результатів дисертаційного дослідження – це є важливим доказом їх достовірності та обґрунтованості.

Дослідник робить слушний висновок, що ним запропоновано розв'язання актуальної проблеми, що полягає в обґрунтуванні теоретичних засад та розробці

практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів державного регулювання інноваційної діяльності. Отримані у процесі дослідження результати підтверджують загальну методологію, покладену в його основу.

Повнота висвітлення результатів дослідження в опублікованих працях та авторефераті.

Основні результати дисертаційного дослідження оприлюднені на міжнародних наукових конгресах та науково-практичних конференціях в різних містах України, а також за кордоном.

Основні положення дисертаційної роботи опубліковано в 8 наукових працях, у тому числі 5 – статей в наукових фахових виданнях, із них 1 – стаття в зарубіжному виданні, 3 – тези конференцій. Загальний обсяг публікацій автора за темою дослідження – 3, 45 др. арк.

У наукових працях в повній мірі відзеркалено всі розділи рецензованої дисертації.

Оцінка оформлення дисертації та змісту автореферату.

Дисертаційна робота подана за традиційною схемою, викладена українською мовою на 213 сторінках друкованого тексту. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків і списку використаних джерел (176 найменувань), що дозволило автору запропонувати ряд наукових положень, висновків і рекомендацій, отриманих на основі вивчення цієї значної кількості наукової літератури з даної проблематики.

Зміст автореферату повністю відображає основні положення дисертаційної роботи, а висунуті висновки і практичні рекомендації роботи повністю відповідають меті та задачам дослідження. Зауважень, щодо оформлення автореферату та його змісту немає, і він повністю відповідає існуючим вимогам.

В цілому дисертаційна робота та автореферат, написані літературною українською мовою, легко читаються і сприймається.

Практичне значення дисертаційної роботи.

Основні положення й висновки дисертації можуть використовуватися фахівцями під час написання підручників і навчальних посібників, створення навчально-методичної літератури; в роботі органів державної влади у процесі державного регулювання інноваційної діяльності.

Основні теоретичні положення й висновки дисертаційної роботи використані в практичній діяльності Підгородненської міської ради Дніпровського району Дніпропетровської області (довідка про впровадження №4150 від 18.12.2024).

Крім того, теоретичні положення та наукові результати дисертаційного дослідження, зокрема напрями та способи стимулювання інноваційної діяльності на державному рівні застосовуються в роботі Сумської міської ради (довідка про впровадження №2469/03.02-08 від 19.12.2025)

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації.

В процесі рецензування дисертаційної роботи Єгорова Миколи Івановича «Механізми державного регулювання інноваційною діяльністю» виникли такі зауваження та побажання:

1. Слід було б приділити більше уваги змістовній характеристиці стратегічним напрямом розвитку організаційного механізму державного регулювання інноваційною діяльністю, та зобразити їх графічно (п.п. 3.2).

2. У своїй роботі дисертант присвячує достатньо уваги обґрунтуванню актуальності дисертаційного дослідження, але при цьому не обґрунтовує зв'язок обраної проблематики із з важливими науковими та практичними завданнями як загальнодержавного так і регіонального рівнів

3. Доцільно було б надати в авторефераті характеристику стану національної інноваційної системи на макрорівні.

4. Звертаючись до автореферату дисертаційного дослідження, треба зазначити, що автором дуже фрагментарно відображено методичні основи

сучасного розвитку організаційного механізму державного регулювання інноваційної діяльності, які зазначено в завданнях дисертаційного дослідження.

5. В дисертаційному дослідженні не в повному обсязі відображено статистичні дані за обраною тематикою за останні три роки.

В той же час слід відзначити, що вказані зауваження ні в якій мірі не знижують загальної наукової і практичної цінності роботи і не впливають на достатньо позитивну оцінку дисертації Єгорова Миколи Івановича

Загальний висновок.

Таким чином, слід зазначити, що дисертаційна робота Єгорова Миколи Івановича «Механізми державного регулювання інноваційною діяльністю», відповідає вимогам МОН України, пунктів 9,10, 12 Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року №567, а саме: є завершеною кваліфікаційною науковою працею, у якій отримано нові науково обґрунтовані результати в галузі науки державного управління, що розв'язують конкретного наукового завдання, а її автор заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Офіційний опонент:

завідувач кафедри соціології і публічного управління
Національного технічного університету
«Харківський політехнічний інститут»,
доктор наук з державного управління,
професор

Володимир МОРОЗ

